

Hun hjælper de syge børn

”Jeg blev henrykt over at vide, at vi er født takket være en helgens forbøn; og fra det øjeblik begyndte jeg at holde specielt meget af den hellige Josémaria.” Inma fortæller om sit arbejde i en fundats, der hjælper børn med sygdomme, der er vanskelige at kurere.

19.10.2009

Jeg hedder Inma og jeg er den tredje i en søskendeflok på syv. Efter mine to ældre brødres fødsel sagde lægerne

til mine forældre, at de ikke kunne få flere børn; og at hvis min mor alligevel blev gravid, ville det implicere en stor risiko for hende. Mine forældre havde en drøm om en stor familie, og besluttede derfor at tage til Rom for at lægge dette i hænderne på grundlæggeren af Opus Dei og bede om hans forbøn for et børnemirakel. På 22 måneder fik de fire børn mere, to af dem tvillinger, og to år senere blev min lillebror født.

Jeg husker tydeligt den dag min mor fortalte os det. Jeg blev henrykt over at vide, at vi er født takket være en helgens forbøn, og fra det øjeblik begyndte jeg at holde specielt meget af den hellige Josémaria, som på en særlig måde var vores ”gudfar”. Den 13. september 1995 bad jeg om at blive medlem af Opus Dei.

En uforglemmelig oplevelse

Indenfor mit fag har jeg arbejdet i mere end seks år på plejehjemmet Laguna, og taget mig af syge i deres sidste livsfase, og af deres familier, og i de sidste to år har jeg også beskæftiget mig med ældre personer i et psykologisk dagcenter. Det har været en uforglemmelig oplevelse for mig.

For tiden arbejder jeg som teknisk direktrice og socialrådgiver i en fundats, der gennem lindrende omsorg hjælper kræftsyge børn og børn med vanskeligt helbredelige sygdomme. Mit arbejde består i at koordinere et psykosocialt team og i at hjælpe de syge børn og deres familier gennem sygdomsprocessen ved at orientere forældrene, hjælpe med at reorganisere familielivet og ved at være sammen med børnenes søskende.

Den virkelige trøst

Jeg lærer en masse fra hver eneste af de syge børn, deres forældre og søskende. Jeg elsker hver dag, hvor jeg på ny opdager at børn er børn ligegyldigt hvad, også selvom de har en meget alvorlig sygdom, dvs. børnene vi tager os af vil gerne lege; de drømmer om at blive brandmænd eller fodboldspillere og har en overraskende enkelthed, som hjælper dem til at forstå de daglige hændelser bedre end de voksne.

På den anden side får denne nærhed til døden og til den hyppige kontakt med den menneskelige lidelse mig til at spørge Gud mere indgående om de store spørgsmål: lidelsens mening, smerten, døden... og til at forsøge, når muligheden er der, at bringe de andre nærmere til Gud, for jeg tror oprigtigt, at Han er den eneste, der virkelig er i stand til at trøste hjertet hos den der lider.

pdf | dokument genereret automatisk
fra [https://dev.opusdei.org/da-dk/article/
hun-hjlper-de-syge-brn/](https://dev.opusdei.org/da-dk/article/hun-hjlper-de-syge-brn/) (05.08.2025)